

متن پرسش

سلام و عرض ادب: سوالی با موضوع فلسفه خلقت و مواردی مانند اینکه با چه معیاری بعضی از افراد در خانواده های مرفه و در شرایط مادی و معنوی خوب متولد می شوند و برخی در خانواده های فقیر و در شرایط جسمی و روحی نامناسب؟ آیا این ترجیح بلامرغ نیست؟ در پاسخ شما فرمودید که دو کتاب آشتی با خدا و عدل الهی شهید مطهری را مطالعه کنم. این دو کتاب رو مطالعه کردم ولی پاسخ دریافت نکردم برای مثال در کتاب آشتی با خدا ذیل بحث چرا خدا ما را خلق کرد در صفحه ۴۵ بیان کردید: «چراهایی که از سر کنجکاوی است غیر از چراهایی است که از سر توقف و سرخوردگی است، بحث ما فعلا بر روی چراهای نوع دوم است.» و بنده دنبال پاسخ چراهای نوع اول بودم که توضیحی در این خصوص در کتاب داده نشده بود. بعد از آن به سراغ کتاب عدل الهی رفتم و در کتاب شهید مطهری نیز در جایی که دقیقا به سوال ذهنی ای که دارم، می رسیدم بحث در همان جا متوقف می شد و توضیحی در مورد آن داده نمی شد برای مثال در صفحه ۱۶۸ کتاب ذیل بحث فواید شرور چنین بیان شده است: «خداوند متعال به هر موجودی همان وجود و همان اندازه از کمال و زیبایی را می دهد که می تواند بپذیرد، نقصانات از ناحیه ذات خود آنها است نه از ناحیه فیض باری تعالی» و این موضوع در چندین جای دیگر از کتاب بیان شده است مانند صفحه ۱۷۳: «هر موجودی از موجودات و هر جزئی از اجزا جهان، حظ و حق خود را که امکان داشته دریافت دارد، دریافت کرده است.» و سوال من دقیقا همینجاست که مگر ما قبل از خلقت چیزی بوده ایم که ظرفیت داشته باشیم؟ این تفاوت در ظرفیت ها را مگر خداوند معین نکرده است؟ مبنا و منشا تفاوت در قابلیت ها چیست؟ مگر غیر از اینست که ما انسان های عادی از عدم خلق شده ایم و قبل از خلقت چیزی نبوده ایم و بعد از خلق شدن توسط خداوند ظرفیت ها و قابلیت ها نیز از طرف خداوند به ما داده شده است؟ پس چگونه به یک شی معدوم می توان گفت در زمانیکه که تو هیچ و پوچ بودی و معدوم بودی یک ظرفیتی داشتی که خداوند طبق اون ظرفیت تو را خلق کرد؟ آیا اساسا برای یک شی معدوم می توان ظرفیت تصور کرد؟ پیشاپیش ممنون بابت پاسخگویی شما و عذرخواهی بابت اطناب پرسش.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همه حرف در نکته آخر است که: «امکان هر موجودی» ذاتی آن است. در این مورد خوب است به سؤال و جواب های شماره : ۲۷۹۳ و ۲۸۰۰۵ و ۳۶۴۹۳ رجوع شود. موفق باشید

